

Válaszok egy nyilatkozatra

Ki kit becsül le...

Tegnap lapszámunkban közzétett a március 25-i választásokon a Csongrád megyei 1. számú választókerületben mandátumhoz jutott országgyűlési képviselővel, dr. Raffay Ernő (Magyar Demokrata Fórum) készített interjút. A képviselő ebben — a kérdésekre válaszolva — más pártokról is kifejtette véleményét, értékelve a választások eredményeit. Szavai nagy visszhangot váltottak ki: az alábbiakban az SZDSZ megyei kampányfőnökének, a Fidesz egyik képviselőjelöltjének, valamint Ökrös Tamásnak e tegnapi cikkre adott válaszát olvashatják.

Tisztelt Raffay képviselő úr!

A választók többségének bizalmából ön újból országgyűlési képviselő lett; engedje meg, hogy az SZDSZ szegedi választási kampányának irányítójaként gratuláljak szép sikeréhez.

Belátom, a győzelem után nehéz objektíven értékelni az eredményeket, de ön olyan kijelentésekre ragadtatta magát a Délmagyarországban és másutt az SZDSZ-szel kapcsolatban, amelyre nemcsak pártom védelmében, de mint egyszerű, demokrata érzelmű állampolgárnak is reflektálnom szükséges.

Ön úgy láttatja a március 25-i választásokat, mintha akkor az egyik oldalon a „magát liberálisnak beállító, valójában bolsevik módszereket használó párttal” szemben feszült volna a „másik oldalon az MDF-fel, a magyar nemzeti érdekeket védő és a nemzeti hagyományokból táplálkozó erők hatalma”. Ön a saját bőrén tapasztalhatta meg, hogy az SZDSZ nem élt bolsevik módszerekkel önnel és pártjával szemben, nem az SZDSZ nyomtatott az MDF ellen több plakátot is, a szerezésén „Aki ellenünk van, az velük van” szlogent Szegeden csak az MDF ellen-plakátján láthatták a választók, nem mi terjesztettünk hazug rágalmakat az ellenfél pártvezetőiről. Aktivistáink az SZDSZ mellett agitáltak, rölapjaink, újsághirdetéseink programunkat népszerűsítették. Mi úgy gondoltuk, ezzel tiszteljük meg a választókat, hogy valóban tudják, mire adják a voksukat. Választottak, és ezt tiszteletben tartjuk, mert azért dolgoztunk hosszú ideje, hogy végre választáshassanak.

Bevallom, nem értem önt. Nem tudom, milyen alapon gondolja azt, hogy egyedül az MDF képviseli a nemzet érdekeit, nem tudom, történelemszerűen milyen alapon zárja ki a legalábbis második legnagyobb politikai erőt, az SZDSZ-t a nemzeti hagyományból. Ez a kizárólagosságra törekvés aggaszt, különösen, mert öntől hallom, akit mindenki úgy ismer,

mint a kisebbségek, különösen az erdélyi magyar kisebbség jogaiért kiálló politikust, s éppen most, mikor a kizárólagosságra törekvés szándéka véres tragédiát eredményezett Marosvásárhelyen. Tudom, a két dolog, nem ugyanaz, de az a véleményem, hogy aki kiáll a nemzeti kisebbségek jogaiért, annak tisztelnie illik a politikai „kisebbségeket” is, még ha az önnel nem is szimpatikus. Demokrataként önnel is tudnia kell, hogy a nemzet érdeke többféle, eltérő politikai nézetben és pártban testesül meg. Ez a demokrácia lényege, azért dolgoztak több éven át sokan. Későbbi pártállásukra való tekintet nélkül, hogy ezek az érdekek és nézetek végre érvényesülhessenek, s nem azért, hogy az MDF — mint korábban az MSZMP a „dolgozó osztályra” mutatta — a nemzetre hivatkozva önmagát tekintse érdekei egyedüli megtestesítőjének. Ezt már ismerjük.

Ön nem tiszteli annak az egymillió állampolgárnak a véleményét, akik hogy, hogy nem, mégis az SZDSZ-re szavaztak. Tudom a tegnapi Délmagyarországból, hogyan gondolkodik rólok, hiszen Vas megye lakóiról, akik közül többen szavaztak az SZDSZ-re, mint az MDF-re, ezt mondta: „...jambor, egyszerű, tisztességes magyarok”, akik „Nem ismervén az SZDSZ-t, politikai manipuláció áldozatai lettek.” Úgy gondolom, ön azért politikai, hogy tisztában legyen szavainak jelentőségével; Ön azt állította, hogy a vasiak nem tudták, mire szavaznak, mert tudatosan „tisztességes” magyarok nem szavazhatnak az SZDSZ-re. Ön lebecsüli az SZDSZ-re szavazók értelmi képességeit. Egy demokratának ezt nem lenne szabad tennie.

Ön személy szerint legmesszebbmenően ellene van az SZDSZ-szel való minden kapcsolatnak. Nekem is úgy tűnik, nem sok keresnivalónk lehet a másiknál; nem ugyanazt a nyelvet beszéljük.

Tisztelettel:

Pikó András

A Délmagyarország március 29-i száma interjút közöl Raffay Ernő volt és jövőendő országgyűlési képviselővel. Részlet az interjúból:

(1.) Kérdés: „Sokan... arra hívták fel a figyelmet, hogy a tradicionálisan fejlett Dunántúlon inkább a szabad demokraták, a „fejtlenebb” Alföldön pedig a Magyar Demokrata Fórum nyert. Mi erről a véleménye?”

Válasz: „A pártok közül kizárólag az SZDSZ szakértői helyezkedtek erre az álláspontra. Úgy gondolom, hogy a vélemény a Dunától keletre élő magyarság egyértelmű lebecsülését jelenti...”

(2.) Kérdés: „A szabad demokraták Vas megyében nyertek a legnagyobb arányban... Hogyan érintette önt érzelmeileg ez a tény, hiszen odaválaszolt?”

Válasz: „Vas megye lakói jambor, egyszerű, tisztességes magyarok. Nem ismervén az SZDSZ-t, nagy hitelt adtak az SZDSZ antikommunista jelszavainak; s így politikai manipuláció áldozataivá váltak.”

Kommentár: Ha a pártok közül kizárólag az SZDSZ szakértői tekintik fejlettebbnek a dunántúli régiót az Alföldnél, akkor ez azt bi-

zonyítja, hogy csak az SZDSZ szakértői szakértők. Ez ugyanis nem politikai megítélés dolga. A Dunántúl fejlettebb (polgárosodottabb) volta történelmi és szociológiai tény. Persze Raffay Ernő, aki immár inkább politikus, mint történész, megteheti, hogy felülemelkedik a történettudomány megállapításain. Sőt a saját megállapításain is. 1988-ban ugyanis, egy tápéi beszélgetés során (Trianon kapcsán), érintőlegesen szó került erről a kérdésről is. Akkor az ő véleménye is az volt, hogy a Dunántúl fejlettebb. Persze, két év alatt sokat változhat a világ. Azóta például megalakult a Magyar Demokrata Fórum: Lakiteleken, az Alföld szívében! S lehet, hogy „tudati szempontból” az Alföld tényleg fejlettebb. Ezt látszana bizonyítani, hogy itt a legtöbb ember az MDF-re szavazott. Feltétlenül értekebbnek tűnnek az alföldi emberek például a Vas megyeiekénél. Hiszen az alföldi embert nem tudták megtevesztetni az SZDSZ antikommunista jelszavai, nem váltak holmi politikai manipuláció áldozatává. Mint a Vas megyeiek.

Egy kérdéssem lenne Raffay Ernőhöz: ki becsül le kit?

Ökrös Tamás

...és ki manipulál?

A Fiatal Demokraták Szövetsége is szükségesnek tartotta, hogy állást foglaljon Raffay Ernő ominózus nyilatkozatával kapcsolatban. Dr. Lippai Pál mondta el véleményüket, aki képviselőjelöltjük volt a szegedi 3. számú választókerületben.

Raffay Ernő azt állítja, hogy a Fideszben létezik egy olyan szárny, amelyet az SZDSZ hatására háttérbe szorítottak, pedig velük az MDF elképzelhetőnek tartaná az együttműködést. Nagyon sajnálom, hogy nem mondta meg konkrétan, mely személyekre, vagy milyen nézetekre gondol! Véleményét viszont határozottan cáfolom. A Fidesznek sem az országos, sem a helyi központjában nem létezik olyan szárnyak, s főleg nem olyanok, amelyeket az SZDSZ hatására háttérbe szorítottak volna. A pártok természetéből adódóan, ilyen jelenség elsősorban a nagy pártoknál figyelhető meg. A mi szervezetünk felépítéséből és a résztvevők életkorából adódóan teljesen demokratikus. Ez minden szinten biztosítja a többségítő eltérő vélemények kifejezését és nyilvánosságra hozatalát.

Ezért is hallottuk megdöbbenéssel az MDF elnökeinek sajtótájékoztatóját, amelyben ugyanúgy beszélt, mint nem is olyan régen Berecz János: minősített, elvárt, és olyan hangnemből, amint egy kizárólagos hatalommal rendelkező párt vezetője teszi.

Sainos, hasonló hangvételű Raffay Ernő március

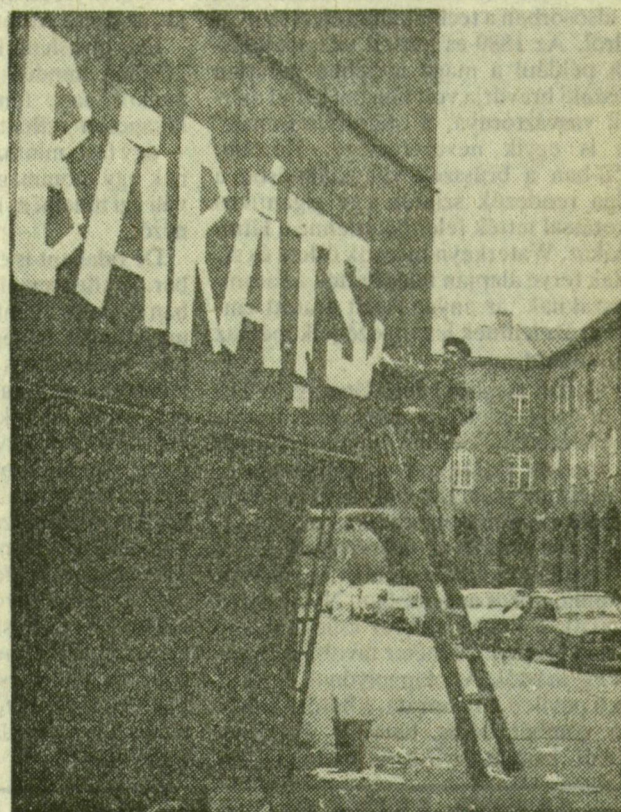
29-i nyilatkozata is. Az olvasó döntse el — véleményünk szerint —, hogy a pártok szakértőinek elemzése jelenti-e „a Dunától keletre élő magyarság egyértelmű lebecsülését”, vagy a Vas megyei polgárok: „jambor, egyszerű”-nek minősítése. Negyven év kommunista uralom után elitelhető-e a nép döntő többségében meglevő antikommunizmus és antikommunista jelszavak hangoztatása? Nem inkább elgondolkodtató a „tavaszi nagytakarítás” jelszava, a pitykés dolmány, vagy az, hogy a választást megelőző nap kampánycsendjében az MDF befolyása alatt álló kuratórium nyomására a televízió beszerkesztett egy, az egész ország lakosságát megrázó marosvásárhelyi színházi közvetítést? Vajon melyik tekinthető politikai manipulációnak?

Sajnálatos, hogy az SZDSZ következetesen képviselt álláspontja, elvszerű politikája Raffay Ernő szemében arroganciának és bolsevizmusnak minősül. Ebben a gondolatmenetben a „nyugodt erő” nyilván az MDF gyakorta változó álláspontját, hajlítható magatartását jelenti.

Úgy látjuk, Csongrád megyében a szavazók nem ismerték meg alaposan a pártok programjait, ezért a „nagy” nevre szavaztak. Szeretnénk remélni, hogy a képviselővé választott „nagy” nevek okos politikusokat is takarnak!

M. T.

Plakátváros



Mindenütt bombáztak bennünket. Magabiztos tekintetek, mosolyok az ajkak szögletében, villogó fogú nevetések. Az újrakezdés férfiu és asszonyai. Körülöttük stilizált és valódi virágok, gyerekek, gyerek nélkül. Szövegek prózában és versbe szedve. És mi a szívünkbe hallgattunk, a biztos jövőt, a munkát, megélhetést, jólétet választottuk, önmagunkra szavaztunk — természetesen szabadon.

Aztán lecsöngették az első kört, városunk kétharmada megnyugodva maradhat otthon az újabb fordulóban. Maradtak viszont a plakátok, szórólapok és cédulák, házfalakon, lámpaoszlopokon, telefonfülkéken, hidpillérekben. Színesen és fekete-fehéren, érintetlenül és folszakítva, eső áztatta foszlányait csapkodja a szél. Egyik-másik portrén önjelölt grafikusok tiszteletlen kézzel: bajuszkok, fűzhíjak, fekete szemüvegek, vámpírfogak.

Az első ütésváltást kiheverve, az utca hírmondói is újra nekigyürkőznek. Ropogós plakátokat göngyölnek, friss ragasztót kavargatnak. És még utoljára beburkolnak minden maradék helyet, beleadva apait-anyait.

Kijelölt hirdetési felületek? Házfalra csavart (és utólag leszerelhető) óriás táblák? A tervezetést elsőpörte a plakáthullám, sokszínű tajtékkal borítva el bennünket.

Vannak helyek, amelyeknek kifejezetten jót tett a csomagolás. Építkezések kerítései szépültek meg így, olvány-nézni valót kínálva gyalogjárónak, buszból, villamosból kibámulónak.

Csak suttogva merjük kérdezni, nehogy megsért-sük valamelyik nézetcsoporthoz érzékenységet: és mi lesz később? Ha minden parlamenti szék rátaál gazdájára, és idejét múlttá válik a plakátpropaganda? Eltűntetik-e nyomaikat a pártok, amint az jobb indiánokhoz illik, legalábbis May Károly szerint?

Néhányan a „nagyok” közül — SZDSZ, MDF, MSZDP — már jelezték, hogy megszervezik a plakátleszedést, sőt egyesek neki is fogtak. Az ajánlott módszer szerint, celszerű áztatással kezdeni a dolgot, utána jöhet a vakarás.

A nyomok pedig — mert a vakolatok festett felületek még emlékezni fognak a választásra — kevés munkával és sok figyelemmel eltüntethetők. (Az IKV és a tanács örülne, ha egyeztetnék velük az akciót.)

Az ígéret szép szó... — mondja a nép. Európai szintű választás után európai szintű kapirgálást! — ez lehetne a városvédők új jelszava.

Kétségbeesésre egyébként sincs ok: legkésőbb négy év múlva biztosan eltűnnek a mai plakátok.

Ny. P.

Az MCDSZ sajtóközleménye

Megdöbbenéssel értesülünk a Romániában lezajló magyarellenes atrocitásokról.

Megdöbbenésünket nem csökkenti, hogy számítottunk erre, hiszen a Szászrégenben és másutt történt cigányellenes akciók előre jelezték az eseményeket. Késérő tanulság, hogy ahol az egyik kisebbséget serebelem éri, ott a másik sem lehet biztonságban.

A romániai forradalom napjaiban élelmiszer- és gyógyszerküldeményeikkel a magyarországi cigányság is hozzájárult a szolidaritási akcióhoz. Most csak mélyseges együttérzésünkről tudjuk biztosítani az erdélyi magyarságot és a Romániai Demokratikus Szövetséget.

Szolnok, 1990. március 26. Magyarországi Cigányok Demokratikus Szövetsége

Oláh József
elnök

Rádai József
alelnök

Farkas Flórián
főtákar

LÁTLELET

Túl a skizofrénián

Feltéve, de meg nem engedve: hogyan reagálnánk, ha a világ valamely országában nemzeti kisebbségben élő, onnan elvándorolni, avagy menekülni szándékozó magyarjaink útját idegen hatalmak kereszteznék, akadályoznák. Bizonylyan olyan tiltakozást, felháborodást váltana ki honi polgárainkból, mint amely indulatokat szültek idehaza az erdélyi magyarellenes pogromok.

Mert elvárjuk, mi több, megköveteljük a határainkon túli mieink békejét, jogainak tiszteletben tartását, emberhez méltó életét. S ha a mi véreink vesztélyben forognak, a magyar indul feltartóztathatlanul — mi több — vakmerőn segíteni, s ugyanakkor elfordul, ha egy más nemzeti kisebbség vár tőle védelmet, segítő karnyújtást.

Magyar skizofréniát? Nagypokig úgy tűnt, ebben

szenvedünk, hisz egyszerűen megtagadtuk a Szovjetunióból kivándorolni szándékozó zsidók légi szállítását. A tegnapi olvasott hír a diagnózist megváltoztatta. A Malév tel-avivi menetrendszerű járatán ismét zavartalanul folyik az utasszállítás, mégpedig a Malév dolgozóinak egyetértésében hozott döntés alapján. A légiszállítók vállalkozás hát — nevünkben is — a kockázatot, ezúttal másokért, csakúgy, mint ahogyan sok ezren vállalták decemberben a mieinkért.

K. K.

Távozó kubaiak

Az év végéig Magyarországról is távozók a hazánkban dolgozó, mintegy 800 kubai vendégmunkás. Az AFP francia hírügynökség szerdai jelentése szerint a kubai kormány úgy döntött, hogy hazahívja a Csehszlovákiában foglalkoztatott kubai munkásokat is. A Kubai Kommunista Párt 1983-os kongresszusa különösen a külföldön dolgozó kubaiak hazahívása mellett foglalt állást.